

Отдавна не сме задъвали. Дразни ме това. Ахъ, каква рана е туй телефона, приятелю! /телефонира/ Ало! Докторъ Шарие? Азъ съмъ..... Ажъ, добъръ день, скъпа госпожо..... не е..... не се безпокойте..... това не е нищо..... /гледа Жанъ и му прави гримаса, която издава неговото раздражение/ Малко стомашно разстройство. Да, ако обичате..... раздъбителна вода..... Каквото обичате..... Да, госпожо..... довиждане, госпожо..... /силно пуца слушалката/ Уфъ! /на Жанъ/ Ахъ, тѣзи болни!..... За нищо и никакво те задъватъ..... босятъ се да умратъ..... /сѣда на канапето задъ писалището/.

ЖАНЪ: /сѣда също до него на единъ столъ/ Особено богати тѣ!

ШАРИЕ: /подава му цигара/ Видите ли, драго дѣте, ако искате да се занимавате съ науката, зарежете клиентелата, тя е прѣчка!

ЖАНЪ: Трѣбва да се живѣе.....